

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi "I." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
(poprzednio: "IC." Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, a obecnie "M."
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością)
o wznowienie postępowania
w sprawie z powództwa Spółdzielni "L." w likwidacji (obecnie: KRS)
przeciwko "IC." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (obecnie: "M." Spółka z
ograniczoną odpowiedzialnością)
o zapłatę,
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K.
z dnia 22 czerwca 2001 r., sygn. akt [...]
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 maja 2009 r.,
zażalenia KRS
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 13 lutego 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 lutego 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną powódki KRS – następczyni prawnej „L.” od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 3 października 2008 r. z uwagi na to, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczała kwoty 75.000 zł, a sprawa ma charakter sprawy gospodarczej w rozumieniu art. 479¹ k.p.c.

Sąd Apelacyjny wskazał, że sprawa toczy się na skutek wniesienia skargi o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa „L.” zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 czerwca 2001 r., która miała charakter sprawy gospodarczej w rozumieniu art. 479¹ k.p.c.

W ocenie Sądu dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia powinna być stwierdzona w oparciu o charakter sprawy w postępowaniu zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 22 czerwca 2001 r.

Powódka w zażaleniu na to postanowienie zarzuciła naruszenie art. 479¹ § 1 k.p.c., art. 398² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na wstępie trzeba zauważyć, że skarga o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa „L.” w likwidacji przeciwko „IC” sp. z o.o. (obecnie M. sp. z o.o.) została wniesiona 8 września 2003 r. „L.” została zlikwidowana dnia 30 listopada 2005 r., tj. w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, które zakończyło się wydaniem orzeczenia z dnia 16 kwietnia 2008 r.

Zgodnie zaś z art. 127 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (jedn. tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 ze zm.) spółdzielnia może ulec wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego przed zakończeniem prowadzonych przez nią lub przeciwko niej sporów sądowych; w takim wypadku w miejsce spółdzielni wchodzi jako strona związek rewizyjny, w którym spółdzielnia jest zrzeszona, a w sytuacji gdy spółdzielnia nie jest zrzeszona KRS. KRS z mocy samego prawa weszła więc w prawa i obowiązki procesowe zlikwidowanej „L.”.

W dniu 20 marca 2007 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 235, poz. 1699), która wprowadziła zmianę art. 479¹ k.p.c. Zgodnie z art.

4 tej ustawy w sprawach wszczętych przed dniem wejścia jej w życie stosuje się, do czasu zakończenia postępowania tylko w danej instancji, przepisy dotychczasowe.

Przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. brak lub upadek choćby jednej z przesłanek kreujących sprawę gospodarczą pozbawiał sprawę charakteru postępowania odrębnego przewidzianego w art. 479¹ i nast. k.p.c., natomiast skutki zmiany tego przepisu wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 16 grudnia 2008 r., III CZP 102/08 (OSNC 2009, nr 5, poz. 65). Utrata statusu przedsiębiorcy po wszczęciu postępowania jest obecnie obojętna i sprawa się nadal toczy według przepisów działu IVa, tytułu VII, księgi pierwszej kodeksu postępowania cywilnego.

Na podstawie art. 406 k.p.c. do skargi o wznowienie postępowania stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji. Z tego względu sprawa o wznowienie postępowania w sprawie gospodarczej, gdy utrata przez stronę statusu przedsiębiorcy nastąpiła po wniesieniu skargi, jest nadal sprawą gospodarczą. Z uwagi więc na gospodarczy charakter sprawy zarzut naruszenia art. 398² § 1 k.p.c. nie mógł odnieść skutku.

Skoro zatem w sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego została oznaczona na kwotę 68 779 złotych, a dopuszczalność skargi kasacyjnej uwarunkowana jest wartością przedmiotu zaskarżenia wynoszącą siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych, to trafnie Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Z tych względów zażalenie oddalono (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).